

ชื่อปัญหาพิเศษ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันในองค์กร

175375

ของพนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ

อลิษา สุขปิติ

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป)

ปีการศึกษา

2547

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรีครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัย ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน ซึ่งในที่นี้ได้ศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้ง 4 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ความคาดหวังในองค์กร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กร โดยกลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 168 คน

ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมพนักงานมหาวิทยาลัยมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และ รายได้ ไม่มีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์กร แต่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา มีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์กร กล่าวคือ กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความผูกพันต่อองค์กรต่างจากกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสายการทำงาน มีผลต่อระดับความผูกพันต่อองค์กร พบว่า พนักงานฯ ที่มีสายการทำงานต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกัน โดยพบว่า พนักงานฯ ที่ทำงานอยู่ในสาย ข จะมีความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างจากพนักงานฯ ที่อยู่ในสาย ก และ สาย ค และจากการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมของการทำงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ความคาดหวังในองค์กร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กร พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้านมีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความผูกพันรายด้าน พบว่าพนักงานฯ มีความผูกพันด้านความคาดหวังในองค์กรเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กร และอันดับสุดท้ายคือความผูกพันในด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน